

Fotograma y Laurel

Yo nací, sin perdón, cuando el cine
ya hubo ganado la partida a la vida.

Crecí en salas oscuras y a la luz
de sueños que forjaron mi alma.

Me licencié en Belleza intangible
i di a mi diferencia el mito de la imagen

Amé en él lo que tanto me negaban afuera
y comprendí por él la fuerza de estar solo:

Cine que cine aprendí a ser libre.

Julio Herranz (Eivissa)
Inèdit

Finale

A Moira Shearer, per
"Les sabatilles roges"

Oh, sola primavera!

Duis-me a l'hora que gira,
a la rosa que roda,
a l'aire ple de filtres,
duis-me al mirall i allà deixau-me.

En el mirall, jo en el mirall, sense aire, roses, hores,
vida, ultravida, sense
gel ni foc, l'aire a fons...

Duis-me a tanta alegria que no us vegi,
que ja no us senti, sabatilles roges,
que ja no us calgui omplir-me el pas,
que us faceu pètals i més,
i color i més que color,
i més que pura idea,
fins que els d'allà-deçà plorin
i diguin: "Aire, rosa, a tal hora
l'ona més llarga li ha besat els peus".

Jaume Vidal Alcover

Mites

<<Platea Anfiteatro.
Tertúlia. Paraiso i Galliner>>

Te vaig trobar dormida
i te vaig despullar
com a una margalida.
I amb tota la tendresa, la tendresa del món,
te vaig treure la roba
com despullava dones
l'angutà King Kong.

Te vaig trobar ben gata
i a casa et vaig portar
com si fossis de vidre.
I amb tota la tendresa dels homes automarginats
te vaig fer companyia
fins que es va fer de dia
com feia Humphrey Bogart.

Te vaig trobar ben verge
i et vaig deixar somiar,
potser que encara ho facis.
I amb tota la tendresa dels bons salvatges blancs
no vaig voler fer l'acte
i et vaig deixar intacta
com ho feia En Tarzan.

Te vaig trobar al porxo
a frec de ser violada
per una colla d'indis.
I amb tota la tendresa de l'heroi i el guerrer
vaig salvar-te honra i vida.
Besada i un adéu
com En Gary Cooper.

Te vaig trobar molt bona
i a casa et vaig portar
amb una idea fixa.
I amb tota la tendresa dels homes fets de fang
te vaig deixar xuclada,
com fa el Comte Dràcula
o En Guillem D'Efak.

TÈJEND

Guillem D'Efak
(Poemes, Cobles i Cançonetes, 1956-1993)